

[Gert Petersen.]

Egnsudviklingspolitikken er naturligvis også et vigtigt virkemiddel — på en vis måde måske det mest iøjnefaldende — når det drejer sig om beskæftigelse, når det drejer sig om fordeling af industri i samfundet. Der er jo flere heroppe, der har været inde på arbejdsløshedsøerne, som jo desværre efterhånden er blevet til arbejdsløshedsbjerge i den nuværende situation, og her kommer egnsudviklingspolitikken ind.

Jeg har nogle kritiske bemærkninger om den egnsudviklingspolitik, der føres. Det er igen noget, som til en vis grad ligger ude over landsplanlægning i den snævrere forstand af ordet, men det hører alligevel med i en bredere definition af landsplanlægning. Jeg skal senere komme tilbage til disse kritiske bemærkninger.

Der er en tanke fremme om en obligatorisk lokaliseringsvejledning over for industri og andre virksomheder, der vil flytte ud; den kan jeg tilslutte mig.

Jeg er også tilfreds med, at man fra ministerens side har taget et vist forbehold over for statsinstitutioners udflytning. Det kan være rigtigt, især når det drejer sig om nye institutioner, at de oprettes rundt omkring i landet, men man skal vogte sig, når det drejer sig om eksisterende institutioner, fordi selve deres arbejde og deres funktion meget vel kan hænge sammen med deres beliggenhed i forhold til en række andre statsinstitutioner. Her tænker jeg naturligvis først og fremmest på en række centraladministrative institutioner.

Hvad trafikpolitikken angår, så er jeg også enig i de bemærkninger, der er gjort, og jeg er meget tilfreds med, ligesom det jo også var tilfældet med den trafikpolitiske redegørelse, vi fik her forleden, at der forudses, loves — løfter er jo nemme at komme med, jeg håber også, de bliver holdt — en forbedring af trafikbetjeningen i de tyndt befolkede egne, en bedre planlægning af rutebilkørslen uden for København og en udjævning af taksterne for den kollektive trafik. I forbindelse med en sådan udjævning af taksterne for den kollektive trafik vil jeg godt understrege som min opfattelse, at det må være en fælles interesse, at den udjævning sker nedad. Det må være en interesse både for at modvirke en inflatorisk udvikling og for at sikre de hensyn, der er tale

om i denne redegørelse, og af en lang række andre årsager.

Det betyder naturligvis noget med tilskudsordninger, det betyder noget med offentlig dækning af underskud, men jeg vil da sige, at efter at jeg har hørt nogle af ordførerne her i dag, så er det, ligesom om der er vilje til at gå ind i den diskussion, i hvert fald når det drejer sig om de dårligere stillede dele af landet, og dermed har man dog fastslået og accepteret selve princippet.

Ministeren opstiller i sin redegørelse en målsætning for bymønsterets udvikling, som jeg kan tilslutte mig. Jeg er meget tilfreds med, at han erkender — og det synes jeg vi bør erkende meget klart — at den kollektive trafikbetjening er blevet forringet igennem de sidste 10-20 år. Samtidig med at dette samfund er gået voldsomt frem med hensyn til industriel vækst og vækst i service, og hvad ved jeg, må vi konstatere, at en helt elementær service over for befolkningen, nemlig den kollektive trafikbetjening, er gået den modsatte vej. Den er blevet forringet.

Jeg er glad for, at det bliver sagt i redegørelsen, at vi jo også må tænke på den del af landbefolkningen, der ikke råder over egen bil — jeg går ud fra, at det også gælder den del af bybefolkningen, der ikke råder over egen bil — og at vi må prøve på at bryde den onde cirkel, inden det er for sent. Dette: inden det er for sent, er et vigtigt nøgleord, og det er jo nok her, man kan have nogle af sine største betænkeligheder. Her ligger en redegørelse med en række udmærkede intentioner, men hvornår lykkes det at realisere dem, for de griber ind på så mange andre områder, også det område, som den eneste minister ud over miljøministeren, der er til stede, nemlig økonomiministeren, beskæftiger sig med, altså hele landets økonomi? Det er spørgsmålet, om det så kan lykkes at løse de opgaver, der her peges på, tilstrækkelig hurtigt.

Landsplanlægningen skal fastlægge retningslinjer for placering af byvæksten i generel forstand, siges der. Det er også noget, der haster. Her kommer vi så til spørgsmålet om decentralisering, som også den konservative ordfører var inde på, men jeg vil godt anlægge et lidt andet synspunkt, end den konservative ordfører gjorde. Jeg er meget stærk tilhænger af decentralisering, af nær-